

ژیانت نوڤ بکهروه له مانگی پرهمهزان

[کردی - کوردی - kurdisch]

پشتیوان ساییر عزیز

2011 - 1432

IslamHouse.com

﴿ جدد حياتك في رمضان ﴾

« باللغة الكردية »

بشتيوان صابر عزيز

2011 - 1432

IslamHouse.com

ژبانت نوڤ بکه‌ره‌وه له مانگی ږه‌مه‌زان

فه‌رلی خوای گه‌وره به‌سه‌ر ئوممه‌تی پیغه‌مبه‌ره‌وه صلی الله علیه وسلم زوړن، وه هه‌ندی کاتی دیاری کرده‌وه تا بنده‌کانی بتوانن خیر وچاکه به‌ده‌سته‌بهنن و ده‌روونه‌کان ناماده‌ده‌بن بوئه‌نجامدانی کاری باشه، وه دل‌ه‌کان په‌یوه‌ست ده‌بن به‌ خوای گه‌وره‌وه، به‌ ئومیدی ئه‌وه‌ی ږه‌زومه‌ندی ولیخوشبوونی خوای گه‌وره به‌ده‌سته‌بهنن، وه چاکترینی ئه‌م کاتانه بریتیه له مانگی ږه‌مه‌زان، که ږوژووی تیدا فه‌رز کراوه، وه ئه‌م مانگه‌ی کرده‌وته هه‌لئیک بو گورینی ږه‌وشته‌کان به‌ره‌و چاکه و نوښکرده‌وه‌ی په‌یوه‌ندی به‌ ږه‌وره‌دگاروه‌وه، وه بی گومان گوران به‌ره‌و باشتر وچاکتر داواکاری هه‌موو موسلمانیکه، وه ئه‌مه‌ش ته‌نھا به‌ داخواری ناپیت به‌لکو به‌ جیهادی نه‌فس وده‌ستگرتن به‌ سوننه‌تی خوای گه‌وره‌ده‌بیت له گوراندا، خوا گه‌وره‌ده‌فرمویت: {إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ} (الرعد: ۱۱).

واته: به‌راستی خوا (بار و حالی) هېچ گه‌لئیک ناگورئ هه‌تا ئه‌وان خوږان (بار و حالی) خوږان نه‌گورن.

ئهی موسلمان بزانه که‌وا مانگی ږه‌مه‌زان فه‌رسه‌تیکه بو دروست کردنی گورانکاری له ژباند، وه ئه‌وگورانکاریه‌ی که

خوای گه وره ده یه ویت لیمان له م مانگه پیروزه دا بیکه یین بریتیه له به دسته یینانی ته قوای خوای گه وره، خوای گه وره ده فه رمویت: { يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ } (البقرة: ۱۸۳).

واته: ئه ی ئه وانه ی که یرو اتان هیناوه رۆژووتان له سه ر نووسراوه هه ر وه ک نووسراوه له سه ر ئه وانه ی له پیتش ئیوه دا بوون به لکو خو تان ی پارێزن.

خۆشه ویستان: ئه گه ر بمانه ویت ژبانمان نوێ بکه ی نه وه له م مانگه پیروزه دا ده بیت بزانیین که وا:

یه که م: مانگی ره مه زان مانگی چاککردنی دلکه انه له نه خۆشه یه کانی رق وکینه و حه سودی وخیانه ت وغه شکردن، له فه رمووده یه ک هاتوو ه: ((صَوْمُ شَهْرِ الصَّبْرِ وَثَلَاثَةُ أَيَّامٍ مِنْ كُلِّ شَهْرٍ يَذْهَبُ وَحَرَ الصِّدْرِ)) (أَخْرَجَهُ الْبَزَارُ وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ)، واته: رۆژووی مانگیکی ئارامی و سئ رۆژ له هه موو مانگیک ده بیته مایه ی له ناوچونی رق وکینه و دوژمنایه تی له ناوسینه دا.

دووهم: مانگی ره مه زان مانگی چاکردن وپاکردنه وه ی زوبانه، چونکه به رۆژووبوون زوبانت ده پارێزی له قسه ی ناشرین وغه ییه ت و بوه تان، پیغه مبه ر صلی الله علیه وسلم ده فه رمویت: ((مَنْ لَمْ يَدَعْ قَوْلَ الزُّورِ وَالْعَمَلَ بِهِ، فَلَيْسَ لِلَّهِ حَاجَةٌ فِي أَنْ يَدَعَ طَعَامَهُ وَشِرَابَهُ)) (رواه البخاري).

واته: (نموونهی ئیمانداران له خۆشه‌ویستی بۆ یه‌کتر و، هاوسۆزی و به‌زه‌یی یه‌کدا وه‌کو یه‌ک جه‌سته‌وان، ئه‌گه‌ر ئه‌ندامیکى ئازارێكى هه‌بوو ئه‌وا ده‌نالینى له تاو بێخه‌وى و گه‌رمه‌ تا).

چوارهم: مانگى ڕه‌مه‌زان فرسه‌ته‌ بۆ ئه‌و كه‌سانه‌ى بى‌ ئاگا و كه‌م ته‌رخه‌م بوونه‌ له ئه‌نجامدانى نوێژه‌كانیان له كاتى خۆیدا له‌گه‌ل كۆمه‌لى موسلمانان له مزگه‌وتدا، چونكه‌ ناگونجیت به‌نده‌ى ئیماندار ڕۆژوو بگرت و كه‌م ته‌رخه‌مى له نوێژه‌كانیدا بكات، له‌به‌ر ئه‌وه‌ى نوێژ روكنى دووه‌مى ئیسلامه‌ و په‌كه‌م كرده‌وه‌یه كه‌وا لێرسینه‌وه‌ى له‌سه‌ر ده‌كریت له ڕۆژى قیامه‌تدا، ئه‌گه‌ر به‌ چاكى ئه‌نجامداریت ئه‌وه‌ هه‌موو كرده‌وه‌كانى تری چاك ده‌بیت، وه‌ ئه‌گه‌ر به‌ بێچه‌وانه‌وه‌ بوو ئه‌وه‌ هه‌موو كرده‌وه‌كانى خراب ئه‌بیت.

پنجهم: مانگى ڕه‌مه‌زان مانگى به‌هێز بوونى ئیبراده‌ وه‌ممه‌ت به‌رزیه: بۆیه فرسه‌ته‌ بۆ ئه‌و كه‌سانه‌ى كه‌وا خه‌ریكى ئه‌نجامدانى سه‌رپێچین، وه‌كو خواردنه‌وه‌ى ئاره‌ق و ماده‌هۆشبه‌ره‌كان و جگه‌ره‌ كێشان بۆ ئه‌وه‌ى وازیان لى بێنیت و ئیبراده‌ى به‌هێز بكات و له‌م مانگه‌ پیرۆزه‌دا نزیکیان نه‌كه‌وێته‌وه‌، وه‌ چه‌نده‌ها كه‌س توانویه‌تى له‌م مانگه‌دا ژبانى خۆى نوێ بكات وه‌ وواز له‌ خراپه‌كارى و ئه‌م ژه‌هرانه‌ بێنیت و ڕیگای ڕاست بگرت و بێته‌ ئه‌هلى گوێراپه‌لى وه‌اتشووێ مزگه‌وت بكات.

شه‌شه‌م: مانگى ڕه‌مه‌زان مانگى گه‌رانه‌وه‌په‌ بۆ حىجابى شه‌رعى به‌نسبه‌ت زۆرێك له ئافره‌تانى موسلمانانان، له‌به‌ر ئه‌وه‌ى ئافره‌تى موسلمان له‌م مانگه‌ پیر له‌ خیر و به‌ره‌كه‌ته‌،

ههست به چاودپیری خوی گهوره دهکات و بپرده کاته وه له مهزنی خوی گهوره و پیریار دهکات کهوا خوی داپوشیت بهوشیوهی کهوا خوا و پیغه مبه ره کهی صلی الله علیه وسلم ده یانه و پت لیتی، وه نایته مایه ی نهزیت دانی رۆژوووان به پیشاندانی نهندامانی لاشه ی، وه په شیمان ده بیته وه له و رۆژانه ی کهوا سه ریچی خوی گهوره ی کردوه به سفوری وههست به تاوانیکی گهوره دهکات و په له دهکات له گه رانه وهی بو لای خوی گهوره، وه به لنینیش دهکات کهوا به رده وام بیت له سهر له بهر کردنی حیجابی شهرعی و گوئی نه داته دوزمنانی نیسلام و موسلمانان.

حه ونه م: مانگی ره مه زان مانگی که کهوا خه لکی ده گه رینه وه بو لای قورئانی پیرۆز: ده گه رینه وه بو خویندنه وه و بپر کردنه وه له مانای نایه تهکانی و خویندنه وهی چه ند ته فسیریک ده رباره ی، وه گومانی تیدا نیه نه مه ده بیته مایه ی دروست بوونی گورنکاری له سهر دل وده روون و ره وشتی زوریک له بهنده کان، خوی گهوره ده فهرمویت: **{إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا}** (الإسراء: ۹)، واته: به راستی نه م قورئانه رینموونی دهکات بو ریبازو به رنامه یه که که راستینه و موژدهش دهکات به و باوه دارانه ی که کرده وه چاکه کان ده کهن که به راستی پاداشتی گه وره یان بو هه یه.

ههروه ها قورئان شیفا و چاره سهره، خوی گهوره له م باره یه وه ده فهرمویت: **{نُنزِلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا}** (الإسراء: ۸۲). واته: وه له م قورئانه دا

ده نپربنه خواره وه نه وهی که هوئی شیفاو میهره بانى یه بو پرواداران به لام (هاتنى ئەم قورئانه) بو سته مکاران هیچ زیاد ناکات بیجگه له خه سارهت مه ندی.

هه شته م: مانگی ره مه زان مانگی پهروه ده کردنى دهروونه له سه ر نه رم و نیانى، پیغه میهرى خوا صلى الله عليه وسلم ده فه رموئیت: ((إِذَا أَصْبَحَ أَحَدُكُمْ يَوْمًا صَائِمًا فَلَا يَرُقْتُ وَلَا يَجْهَلُ فَإِنْ أَمْرٌ شَاتَمَهُ أَوْ قَاتَلَهُ فَلْيَقُلْ إِنِّي صَائِمٌ إِنِّي صَائِمٌ)) (متفق عليه).

واته: ئەگەر رۆژێك كه سێكتان به رۆژو بوو با ئەو رۆژه قسه ی ناشیرین و هات و هاوار نه کات، خو ئەگەر كه سێك جنیوی پێداو شه ری پێ فرۆشت بابلێت: من كه سێكى به رۆژووم، من كه سێكى به رۆژووم.

ئەمه راهینانیکى ته واوه له سه ر نه رم و نیانى و دوور كه وتنه وه له توره بوون، خواى گه وره ش ئەو كه سانه ی مه دح کردوو كه ئەو سیفه ته یان هه یه و کردویه تی نیشانه ی ئەو كه سانه ی كه وا پاربزرگان و په یمانى به هه شتى پێ داوون، خواى گه وره ده فه رموئیت: { وَسَارِعُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٣١﴾ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ وَالْكَاظِمِينَ الْغَيْظَ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ } (آل عمران/ ۱۳۳-۱۳۴).

واته: پینشیرکى بکه ن بو لى بوردنیکى گه وره له لایه ن پهروه رگارتانه وه، وه بو به هه شتیک كه پانییه كه ی (به

ئەندازەى) ئاسمانەكان و زەوى يە كە ئامادە كراوہ بۇ لە خوا ترسان (ﷺ) ئەوانەى مال دەبەخشن (لە رى ئى خوادا) لە كاتى خۆشى (دەولەمەندى) و ناخۆشى دا و رقى بەتینی خۇيان دەخۆنەوہ و دەبوورن لە خەلكى، خواش چاكەكارانى خۆش دەوئت.

ئەى ئيمانداران ئەگەر لە مانگى پرەمەزاندا گۇرانكارى بەسەر خۇمان نەھىئین ئەبى كەى خۇمان بگورين؟ ئەگەر لەم مانگە پيرۇزەدا ژيانى خۇمان نوئ نەكەينەوہ، ئەبى كەى نوئى بکەينەوہ؟

ئەى ئيمانداران مانگى پرەمەزان فرسەتتىكى زيرينەيە بۇ ئەو كەسەى كە بيهوئت تەويەئكى راست و دروست بكات وپەيمان تازە بكاتەوہ لەگەل خواى گەورە.

لە كۇتاييدا داواكارم لە خواى گەورە يارمەتيمان بدات بۇ ئەوہى بتاوانين لەم مانگە پيرۇزەدا ژيانمان نوئ بکەينەوہ بە تاعەت و خواپەرستى و لە گوناھەكانمان خۆشبيئت وپە بەھەشتى بەرين شادمان بكاتەوہ.

وصلى الله وسلم على نبينا محمد وعلى آله وصحبه وسلم